

I per a posar terme an aquestes notes, crec oportú fer constar un detall que entenc no deixa d'ésser de força significació. L'Emili Tarré, que tant les sentia les joies de la natura, que segons ens digué un de sos allegats, feia viatges únicament per a fruir del cant dels ocells, no en tingué jamai en la seva llar cap, preferint privar-se de llurs cantúries que no pas reduir-lo a esclavatje dins d'una estreta gàbia, experimentant gran dolor al veure'n algú en aital forma, prova ben manifesta de la bondat de son cor i de les grans afeccions que en ell s'hi contenien, pels xamosos ocellets.

Serveixin aquestes mal traçades línies d'homenatge modestíssim a la memòria del bon patrici, del excel·lent mestre i estimadíssim amic, En Emili Tarré i Tarré (q. e. p. d.), quina recordança sia sempre per a nosaltres un ferm estímul per a treballar amb la constància, la fe i el zel en que ell ho va fer.

L'«Gnophos stevenaria» B. de l'Europa oriental, integrant de la fauna espanyola

per

IGNACI DE SAGARRA

Pel mes de març rebia una tramesa de lepidòpters per a determinar, recollits pel P. J. Boguñà, S. J., qui s'ha distingit ben aviat en l'exploració lepidopterològica del Moncayo, Veruela i Tortosa.

La majoria de les formes m'eren familiars per trobar-se pels nostres voltants, però n'advertirem d'altres que s'allunyaven dels tipus corrents i entre les quals em cridà l'atenció una *Boarminae* que m'era del tot desconeguda.

A l'arribar son torn, foren estudiats tots aquells lepidòpters restant la forma esmentada sense concretar sa filiació específica. De no

portar la indicació precisa de «Veruela 1914» hauria cregut es tractava d'una forma exòtica, tan era son aspecte desacostumat; ni el contorn de les ales ni sa decoració ens acostava a cap de les formes pròximes, de les col·leccions que's guarden al Laboratori d'Entomologia del Museu de Catalunya i no havent cap resultat positiu en llur comparació, ressegüirem les il·lustracions de les *Geometridae* de A. Spuler (1), on de primer anduvi res posàrem en clar fins que interpretant la factura d'aquelles representacions advertírem l'espècie que cercàvem en la fig. 23 de la làmina 62.

Respecte d'aquesta figura hem d'advertir que no sols és de diferent tonalitat (cosa freqüent en les làmines de l'obra citada); sinó que també no hi ha l'exactitud desitjada en els motius de decoració; aquestes diferències podrien tenir per causa la manca de fidelitat en la representació d'una forma que sembla no és molt freqüent, o bé ens revelarien certes diferències pròpies d'una nova forma occidental de la *G. stevenaria* B., representada en l'exemplar de Veruela. Aquest està en bon estat de conservació i per tant permetrà, quan les circumstàncies sien més favorables per a l'intercanvi científic, comprovar la certesa del cas. De tota manera és manifesta la presència a la nostra fauna d'una espècie més de l'orient, confirmant la gran afinitat faunística als dos extrems de la conca del mediterrani.

L'*Gnophos stevenaria* B. es citat dels Balcans, Carniola, migdia de Rússia i bona part de l'Assia occidental.

Barcelona, 28 de Maig de 1918.

(1) A. SPULER.—Die Schmetterlinge Europa's.